

Αστειατόριον

Γράφει ο Γιώργος Σκαμπαρδώνης
skab@newspaper.gr

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΕΣ

➤ **Ιδού λοιπόν μετά το συνέδριο και το σύνθημα του μέλλοντος:**

- Νέα Ελλάς και Λάκης Γαβαλάς.

➤ **Πάει κι ο Μούρσι στην Αίγυπτο, έγινε φαγιούμ. Ποιον θα φαγιούν' τώρα;**

➤ **Μετά τη ρήση για τον στρατηγό άνεμο, ο Πολύδωρ άρχισε τη σεξουαλική παρενόχληση προς τη ΧΑ. Αλλά του απάντησε η Πιπιλή κι έτσι σωθήκαμε.**

➤ **Εξεταστική, λέει, θα στήσει ο Τσίπρας για την ΕΡΤ, εάν και όταν. Με έχει τσακίσει η πρωτοτυπία σ' αυτόν τον τόπο - δεν αντέχω άλλο.**

➤ **Ο Βορίδης δήλωσε ότι για όλα φταίει ο Αντρέας. Ο Πάγκαλος πως φταίει ο Καραμανλής. Μήπως όμως για όλα φταίει το γκαζόν που φάγαμε και τρώμε εμείς οι ίδιοι;**

➤ **Περνούσα απ' το Capsis Hotel και σκεφτόμουνα πως τζάμπα παιδεύεται ο Καψής. Δεν κατάλαβε πως κάποιιοι που φωνάζουν κατά του μαύρου ίσως κάνουν αγώνα υπέρ αυτού.**

➤ **Υπέρ της στάσης πληρωμών εκδηλώθηκε τελικά ο Βούτσας. Ήθελε να το κρύψει, προσπάθησε, αλλά δεν τον αφήνει η χαρά του.**

➤ **Ναι, αλλά τη στάση πληρωμών συνήθως την ακολουθεί η στάση του νικά - εφόσον θα έχουν λείψει και τα φερώνυμα σαλάμα.**

➤ **Έτσι συμβαίνει: όταν μια ζωή τρέφεται με κουκιά, τότε κουκιά μαρτυράς. Αλλά να σε πληρώσουμε κιόλας;**

➤ **Ιδρυτικό μέλος του νέου Δικτύου Ριζοσπαστικής Οικολογίας - Άμεση Δημοκρατία και ο ποιητής Νάνος Βαλαωρίτης, 93 ετών, που έστειλε και την επιστολή στον Σαμαρά.**

Και μετά μου λες πως δεν έχουμε μέλλον.

➤ **Αφού μπήκαν όλα σε τάξη, τώρα απαγόρευαν και το μάζεμα της ρίγανης. Πάλι καλά που επιτρέπεται ακόμα να μαζεύουμε ραδίκια και ζοχούς, όντας ζοχαδισμένοι.**

Ακόμη και οι πιο απελπισμένοι Έλληνες δεν πηγαίνουν να δουλέψουν στη συλλογή ροδακίνων. Πρόκειται για ταξική απέχθεια και ελπίδα για διαφορετικό βόλεμα. Τη δουλειά θα την κάνουν οι μετανάστες...

Συλλογή ροδακίνων

Η άρνηση των ανέργων, του υποπρολεταριάτου, ακόμα και των πιο απελπισμένων Ελλήνων της Δυτικής Μακεδονίας να πάνε να δουλέψουν ως εργάτες στη συλλογή ροδακίνων είναι μια επιβλητική ιδεολογική νίκη του καπιταλιστικού-καταναλωτικού συστήματος. Είναι η κυριαρχία του φιλελεύθερου ηδονιστικού, ευδαιμονικού προτύπου, που αποτρέπει ακόμα και τον πεινασμένο να δεχτεί δουλειά εργάτη, προλετάριου, ή αγρότη της πρωτογενούς παραγωγής - άρα και μια τεράστια, μη αναστρέψιμη ήττα της αριστεράς, εφόσον όσοι υιοθετούν τα δικά της συνθήματα ή τη δική της ιδεολογία φαίνεται να το κάνουν με τρόπο εντελώς νομιμαστικό, επιφανειακό, ενώ έχουν βαθύτερα εγκλωπωθεί και αφομοιώσει μέσα τους το φιλελεύθερο αρχέτυπο, που τους έχει κυριαρχικά επιβληθεί από την τηλεόραση, την τεχνολογία και την προηγούμενη ανάπτυξη των καιρών της ευδαιμονίας, κατά το οποίο, όπως άκουσα σε προχτεσινή έρευνα, ο Έλληνας αγοράζει διπλάσιο αριθμό παπουτσιών και ρούχων από τον μέσο Ευρωπαίο.

Όλη η Ελλάδα -και όχι μόνο- έχει μαζοποιηθεί μέσα από την προπαγάνδα των ΜΜΕ και την αγορά και, ανεξαρτήτως τάξης ή οικονομικής κατάστασης, έχει υιοθετήσει το μικροαστικό-μεσοαστικό πρότυπο που επέβαλε ο καταναλωτισμός, διεισδύοντας σε κάθε ιστό της κοινωνίας, σε κάθε μυαλό, ανεξαρτήτως ηλικίας, γεωγραφίας και μόρφωσης. Κι εφόσον ουδείς Έλληνα θέλει να πάει εργάτης για 27 ευρώ τη μέρα με φαγητό και ύπνο πληρωμένα, δηλαδή 700 ευρώ καθαρά, με εξαήμερο, είναι βέβαιο πως δεν θα πήγαινε ούτε για 900 ευρώ, διότι δεν είναι θέμα χρημάτων, αλλά καταβολής μόχθου και κυρίως λόγω ενσωματωμένης ιδεολογίας. Ταξική απέχθεια και ελπίδα για διαφορετικό βόλεμα. Τη δουλειά θα την κάνουν οι μετανάστες.

Αναπόφευκτα λοιπόν, η οποία αριστερά, αν κυβερνήσει κάποτε, θα ποντάρει στα μικροαστικά και στα μεσοαστικά στρώματα, από τα οποία όμως δεν θα μπορέσει να έχει απαιτήσεις εξίσωσης προς τα κάτω, ώστε να επαληθεύσει το δικό της ιδεολόγημα, οπότε θα αναγκαστεί να προσαρμοστεί σε μια σοσιαλδημοκρατική διαχείριση, με τρόπο αναπόφευκτο - αλλιώς θα προ-

κύψει τεράστια δυσaráσκεια έως εκρήξεις τύπου κατσαρόλας.

Κι αυτό θα συμβεί για τον λόγο ότι ο φιλελεύθερος καταναλωτισμός, ακόμα και στις πιο απάνθρωπες εκδοχές του, έχει κατορθώσει, μέσα από την τηλεόραση και τη διαφήμιση, να σφηνώσει το πρότυπο της ιδιοτέλειας, του αμαξίου, του κινητού, του tablet, του δυαριού (τουλάχιστον), της ανέλιξης και του ευδαιμονισμού σε όλα τα στρώματα της κοινωνίας. Έχει δημιουργήσει κεκτημένα, από ελάχιστα έως αρκετά, σχεδόν για τον καθένα, αλλά και την ελπίδα βελτίωσης και την πιθανότητα του διαρκούς ταξικού προβιβασμού, ενώ παγκοσμίως η αριστερά δεν μπόρεσε να δημιουργήσει ένα δικό της πρότυπο βίου. Απέτυχε ο homo sovieticus, δεν εγκαταστάθηκε πουθενά ο homo socialisticus ως αντίστοιχο της καταναλωτικής εκδοχής, η οποία κατόρθωσε να είναι ελκυστική, μαζική και ιδεολογικά απροσμάχητη. Το πρότυπο του λατινοαμερικάνικου σοσιαλιστικού λαϊκισμού τύπου Βενεζουέλας ή τύπου Κούβας είναι ελάχιστα γοητευτικό στην Ευρώπη, όπου και εμφανίζεται σαν επώδυνο φολκλόρ και πολύ πίσω από τα ήδη ευρωπαϊκά κεκτημένα.

Συνεπώς, αν μιλάμε για αριστερά, μιλούμε με όριο τη σοσιαλδη-

μοκρατία, εντός του καταναλωτικού, παγκοσμιοποιημένου συστήματος - εκτός αν πάμε σε πρότυπα Βόρειας Κορέας, που προφανώς στην Ευρώπη ουδείς θα ανεχθεί. Εάν αυτά ισχύουν ως σκέψεις ή ως πραγματικότητα, τότε είναι ακατανόητο το ότι εν Ελλάδι κάποιιοι επιμένουν ακόμα σε εμμονές, ή αρνούνται να παραδεχθούν ότι δεν μπορούν να προχωρήσουν πέραν του σοσιαλδημοκρατικού ορίου. Αν το κάνουν, και το ομολογήσουν δημοσίως, τότε πιο εύκολα θα μπορέσουν να οικοδομήσουν μια ευρεία πραγματιστική παράταξη κεντροαριστεράς, χωρίς παλαιοκομμουνιστικές αγκυλώσεις, και αφενός θα κάνουν ίσως τον κόσμο να τους εμπιστευθεί, αφετέρου δε, αν κυβερνήσουν, θα το πράξουν σεβόμενοι σε μεγάλο βαθμό τη λογική των πραγμάτων και το αυτονόητο, οπότε θα αποφύγουν διχασμούς και ίσως χειρότερα.

Βέβαια, σ' αυτή τη χώρα της εθελουφλίας, των φανατισμών, των περικρατώσεων, του ιδεολογικού ναρκισσισμού, είναι -το νιώθω- δύσκολη μια τέτοια συζήτηση. Υπάρχει μια παραδοσιακή τάση για επιβλητικά λάθη. Για άρνηση. Πράγματι, κανείς εν Ελλάδι δεν θέλει να μαζέψει τα ροδάκινα. Προτιμώνται, συνήθως, οι ληγμένες κομπόστες.